

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Syntaxis Joa[n]nis Despauterij Niniuit[a]e Berga[rum] diui
Guinnoci ludimagistri**

**Spauter, Johannes de
Argentorati, Anno, M. D. XV.**

Quisq[ue], omnis, cunctus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70853](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70853)

tive ponit, & tum pro duobus sumi, uel facere cōparationē p̄ duobus, quādo autē regit ablatiuū, potest cōparatio esse inter duos eiusdem generis, ut Hec̄tor est fortior Paride, & inter diuersi generis, ut Hec̄tor troianus est fortior Achille græco, & inter plura siue eiusdē generis, siue diuersorū generum, nec quicq; horū est cōtra Vallā, illi autē solū probāt cōparatiuū ablatiuo cōtentū capi, p̄ pluribus. Nā Lancilo. ut fortissimū contra Vallā argumētū, adducit Ciceronē in Bruto dicētē. Sed quis omnīū doctior, quis acutior, q̄s in rebus inueniendis uel iudicandis acrior Aristotele fuit: omnīū regit a quis, ut a nullū in Pli. lib. viij. ti. xxi. Nullū omnīū prestātius, quod Mancinel. dixit minus recte (ut mihi uidei) regi a cōparatiuo more græco Cice. in partitionibus. Quid utilius, quid equius. Hęc pueriliter putat esse contra Vallā, eodem morbo ante hunc laborarūt. Sulpi. & Mancinel. cuius limā non adeo esse dentatā. ostendit bene Iodocus, Badius. Superlatiuus inter duo facit aliquādo cōparationē, licet enim prior proprie de duobus, primus de multis dicatur, quandoq; tamē primus dicitur de duobus. Vt bene probat Lancilot. ex Cice. & Quintilia. & Sueto. dicente in Augu. Ad modū pristinū, & splendorem redegit duabus lectiōibus prima ipsorū arbitratu, quō uir uirum legit secunda suo & Agrippę, sic potissimū pro ante am̄bos de duobus recte dixisse Lactantiū affirmat Lancilottus. Superlatiuus exponitur affirmatiue, ut deus est optimū inter omnia, id est deus est om̄i alio melior, & negatiue, ut Maria peperit primogenitū, id est ante quem nullū aliū peperit, non post quem aliū futuri. essent, aut fuerint fratres. Superlatiuus sine casu exponitur per ualde, ut doctissimus, id est ualde doctus. Solus & unus, p̄ solus, gaudent superlatiuo. Pli. Iunior. Regulus est unus omnīū bipedū nequissimus. ponit sine superlatiuo, sed rarius. Plini. Caluitū uni tm̄ animāliū homini, ubi est genitiuus pluralis potest eē accusatiuus cum inter, uel ablatiuus cum, ex, in, de, probat totū Valla. Nunc uideamus quę legitime gradū cuiq; aptantur.

Quisq; omnis, cunctus.

Igit̄ superlatiuus asciscit. i. adiungit sibi quisq;, relinquit autē oīs, uel cūctus positiuo uel cōparatiuo, ut optimus, q̄sq;, & oīs, uel cūctus bonus, & melior. unusq; tm̄ positiuū habet, postponit autē q̄sq;, ut ualentissimi q̄sq; corporis lōge abest a sapiētia, quoniā q̄sq; superlatiuo iungit, licet nō eiusdē casus. Quintili. Rus, seruulos, penates & om̄ia utiliora, si superlatiuo nomē careat, poterit quisq; positiuum habere, ut oīs idoneus, uel idoneus q̄sq;, strenuus, & pius superlatiua h̄re

Ioannis Despauterij Niniuite.

docuim⁹. Quisq; grō plurali caret. Ideo optimi cuiusq; animus dicitur pro omniū bonorū animus. Prisci. dixit omniū iudicio eruditissimorū, pro eruditissimi cuiusq; iudicio. Virgi. Lactā. & plures, q; cum positiuo locauerūt, ut probat Mancī. & Valla testat. Quintili. etiā cōparatiuo dedit, Erit ergo etiā obscurior quo quisq; deterior, sed hoc recte dici affirmat Valla. Valerius unicuiq; pauperrimo dixit. Tu elegantiā semp ama. Quisq; ordinalibus postponit lepidissime, ut primus quisq; secūsus quisq; &c. non omnis primus, secundus &c. Sic docet Valla. ueluti, Quarto quoq; anno ē bisextus. Tertio quoq; uerbo ineptūris. Milesimus quisq;. i. quūis ex mille, aut ex millenario unus ut decimā quāq; ouē tibi dabo. i. ex omni denario unā. Cice. Tertio quoq; uerbo excitabat. Singularis & unic⁹, & mediocris quisq;, quia suplatiuū nō habēt. Quotus quisq; hoc diceret, id est quot dicerēt, quasi dicā rarus aut nullus. Quotus quisq; diues est castus. Oui. de arte. Forma dei munus, forma quota quēq; superbit. i. rara aut nulla, Martia. Dic quotus es, quāti cupias cōnare nec unū Addideris uerbum, mēsa parata tibi est. i. quot estis, quotus uis cōnare, uolo tertius cōnare. i. tres uolumus &c. Hanc elegantia bene notat.

Vt, Ita, Tam, Q;

Vt & Ita consiles optāt gradus. Quinti. Quod ut longe optimū ita difficilimū. Idem. Non ut quicq; primū dicēdū, ita primū occurrit. Cice. Vt em̄ quisq; optime dixit, ita maxime dicēdi difficultatē uariolq; euetus oratiōis, expectatiōēq; hominū pertimescit. Idē de oratore. Vt quisq; optime grēce sciret, ita esse nequissimū, & hic quisq; præponit bene suplatiuo. eundē sensum faciūt Tam & Q;. Varro li. iij. de canibus loquens. Q; paucissimos relinques, tam optimi in alendo fient. Cato in re rustica. Q; acerbissima olea erit, & oleū facies tā oleū optimū erit. Cice. in Catone maiore utrūq; suplatiuū sustulit. Vt quisq; etate antecedit, ita sentētię principatum obrinet, sed hoc iuste facit Cicero, ne duas res suplatiōē habētes coniūgeret, ut sunt antecedit, obrinet. Eadē rōne imprimis, cū primis, inter primos super oēs, ante alios &c. doctus potius q; doctissimus dicimus, licet id nō semp obseruēt authores, ut Valla docet. Hanc excusationē habere non potuit Dona. dicēs in Eunu. Vt quisq; miser est, ita senior uidetur. ubi quisq; positiuo iūgūt, & diuersi gradus copulant. ideo latinius dixisset, ut quisq; miserrimus est, ita annosissimus uel maximē senex uidet, uel quo quisq; miserior, eo senior uidet. Trogus etiam hanc elegantia nō seruauit, tu sp seruato. de tā & q; dicent plura.